

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/974/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513200258
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513200258.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Y. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa v právnej veci navrhovateľa: N. Y. P., bytom W. XXX proti odporcovi: C. W., W. XX, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpenému T. Y. T., advokátom so sídlom v O., B.. sv. H. XXXX/XXB, o zaplatenie XXX,- eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19. septembra 2013, č.k. 3C/2/2013-27, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 175 eur s prísl., ktoré špecifikoval ako navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 08.01.2013 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 175,- eur s príslušenstvom, ktoré na pojednávaní špecifikoval ako úroky z omeškania vo výške 15 % do zaplatenia od podania návrhu. Dôvodil, že Krajský súd v Trenčíne rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 14.09.2011 č.k. 6C/306/2011 zmenil a návrh Obce Krajné zamietol. Po tomto rozhodnutí požiadal odporcu o vrátenie sumy 175,- eur listom zo dňa 13.09.2012, neskôr vrátenie urgoval a naposledy sa pokúsil o mimosúdnu dohodu, na čo odporca nereagoval. V doplnení návrhu uviedol, že finančnú čiastku, ktorú v tomto konaní žiada vrátiť, špecifikoval na pojednávaní Krajského súdu v Trenčíne v uvedenej veci, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.07.2012 a predstavuje zaplatené vodné a daň. Dôvodom na vrátenie je skutočnosť, že obec si uplatnila v uvedenom konaní pohľadávku voči nemu po zákonnej premlčacej lehote. Ako uviedol na pojednávaní, vrátenia zaplatenej dane z nehnuteľnosti sa domáha z toho dôvodu, že odporca určil daňovú povinnosť v rozpore so zákonom, pretože podľa zákona má obec len právo, nie povinnosť, daň z nehnuteľnosti určiť. Na tunajšom súde sa pod sp. zn. 6C/306/2010 viedlo súdne konanie, v ktorom sa Obec W. (odporca v tomto konaní) voči N. Y. P. (navrhovateľ v tomto konaní) domáhala zaplatenia sumy 29,87 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 05.03.2010 do zaplatenia, a to z titulu neuhradenia faktúry za dodávku pitnej vody, ktorú odporca nezaplatil ani po výzve zo dňa 05.03.2010. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 14.09.2011 č.k. 6C/306/2010-41 zaviazal N. P. zaplatiť C. W. sumu 29,87 eura spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania od 10.03.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal Ing. P. odvolanie. Dňa 14.10.2011, teda v priebehu odvolacieho konania, pohľadávku uhradil, z tohto dôvodu obec vzala návrh na začatie konania späť. N. P. so späťvzatím návrhu nesúhlasil. Keďže po rozhodnutí tunajšieho súdu predmet sporu zanikol a z dôvodu nesúhlasu so späťvzatím nebolo možné konanie zastaviť, odvolací súd rozhodnutím zo dňa 26.07.2012 č.k. 19Co/347/2011 - 66 rozsudok tunajšieho súdu zmenil a návrh Obce W. zamietol. Z obsahu zápisnice o pojednávaní odvolacieho súdu zo dňa 26.07.2012 vyplýva, že Ing. P. predložil k nahliadnutiu ústrižok poštovej poukážky a uviedol, že okrem pohľadávky uplatnenej v uvedenom konaní (29,87 eura) zaplatil daň z nehnuteľnosti a vodné za ďalšie obdobie. V tomto konaní sa navrhovateľ

domáha vrátenia celej čiastky, ktorú dňa 14.10.2011 zaplatil uvedenou poštovou poukážkou odporcovi. Nevedel špecifikovať, čo okrem vodného, ktoré bolo predmetom súdneho konania vedeného pod sp. zn. 6C/306/2010, odporcovi uhradil, len sa domnieval, že to bola daň z nehnuteľnosti a vodné za iné obdobie. Vodné žiadal vrátiť z toho dôvodu, že nárok na jeho zaplatenie bol v čase uplatnenia na súde premlčaný. Daň z nehnuteľnosti žiadal vrátiť preto, že odporca mu určil daňovú povinnosť v rozpore so zákonom. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že prijatie plnenia premlčaného dlhu, teda dlhu prijatého po uplynutí premlčacej doby, nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie. Uplynutím premlčacej doby nezaniká subjektívne právo, ale iba občianskoprávny nárok, teda súdna vymáhateľnosť práva, a to len vtedy, keď sa dlžník bráni námietkou premlčania. Dlžník má však vždy možnosť aj po uplynutí premlčacej doby dobrovoľne dlh splniť, pretože aj vtedy plní právne existujúci dlh. V zmysle uvedeného, ak aj navrhovateľ uhradil premlčaný dlh, nevzniklo na strane odporcu bezdôvodné obohatenie a navrhovateľ nemá nárok na jeho vrátenie. Z týchto dôvodov súd návrh zamietol. Pokiaľ sa navrhovateľ domáha vrátenia zaplatenej dane z nehnuteľnosti, v tejto časti nie je daná právomoc súdu. Vzťah medzi správcou dane - odporcom a daňovníkom - navrhovateľom, je vzťahom verejnoprávnym vyplývajúcim z finančnej činnosti orgánov miestnej samosprávy a takýto vzťah nemožno považovať za vzťah občianskoprávny (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.09.2000 sp. zn. 2Cdo 46/2000). Tento vzťah vyplýva z daňového práva (správu miestnych daní a poplatkov upravuje osobitný zákon, v súčasnej dobe zák. č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov) a nemožno ho podriaďiť pod vzťahy výslovne vypočítané v ustanovení § 7 ods. 1 O.s.p., resp. na ktoré dopadá ustanovenie § 7 ods. 2 O.s.p. a ani žiaden zákon neustanovuje, že o vrátení dane rozhoduje súd (§ 7 ods. 3 O.s.p.). Ak navrhovateľ zaplatil daň z nehnuteľností, plnil na základe finančnoprávneho vzťahu. Pretože však navrhovateľ ani na výzvu súdu, ale ani vo svojej výpovedi na pojednávaní, nešpecifikoval svoj uplatnený nárok, teda neuviedol, v akej časti sa domáha vrátenia dane, nemohol súd pre nesplnenie podmienky konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p. konanie v tejto časti zastaviť a postúpiť odporcovi ako subjektu príslušnému rozhodovať vo veci miestnych daní a poplatkov. Práve z dôvodu, že navrhovateľ nešpecifikoval výšku daňového preplatku, musel súd návrh zamietnuť v celom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca a súdiac podľa obsahu jeho podania domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že odmieta výrok súdu o dobrovoľnosti splatenia dlhu ale aj tzv. dohody o finančnoprávnom vzťahu, čo odôvodňuje odporom v spore sp. zn. 3Ro/326/2010 a odvolaním proti rozsudku v konaní sp. zn. 6C/306/2010. Za najpodstatnejší dôvod svojho odvolania považoval, že reagoval na výzvu súdu z 19.03.2013 tak, že zopakoval požadované skutočnosti, keď boli sudcovi známe. Vytykal odporcovi neúčast' na pojednávaní, keď sa mohol poučiť o platnosti zákonov a vedomosť použiť k riešeniu podaných žalôb a predchádzaniu ďalších sporov. Uplatnil „sťažnosť na nedôstojné konanie sudcu“.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľa vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie. Vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti. Odôvodnil takých dôvodov, a ktoré tvrdenie účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie. Uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľa uvedené v podanom odvolaní preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa neúčasti odporcu na pojednávaní v danej veci odvolací súd môže len konštatovať, že účastník má právo zúčastniť sa na pojednávaní vo veci samej, ktoré je vo veci vytýčené súdom prvého stupňa, nie je to však jeho povinnosťou. S poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie môže súd prejednať v jej neprítomnosti takéhoto účastníka prihliadnuť pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy. Odvolací súd považoval túto námietku odvolateľa za nedôvodnú.

Pokiaľ odvolateľ poukazoval na nedôstojné správanie sa sudcu v danej veci odvolací súd môže len konštatovať, že z obsahu spisu jeho tvrdenie nie je osvedčené a nevyplýva, že by sudca v danej veci postupoval iným spôsobom ako v súlade s občianskym súdnym poriadkom ako i spravovacím poriadkom pre okresné a krajské sudy.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania navrhovateľovi nevyplývali.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.